

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ได้มีการกระจายข่าวเกี่ยวกับปัญหาทางเพศและเพศศึกษาอยู่บ่อย ๆ เช่น เรื่องการกระทำผิดทางเพศ สภาวิจัยแห่งชาติ ได้รายงาน^๑ว่า สถิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศของคนไทยทั่วประเทศ โดยเฉลี่ย มีสถิติสูงถึง ๕.๘๗ คดีจำนวนประชากร ๑ แสนคน (จาก พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๐๒) เมื่อเทียบกับช่วงเวลา ๔ ปีหลัง (พ.ศ. ๒๕๐๓ ถึง ๒๕๐๖) ความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉลี่ยจะมีประมาณ ๕.๕๓ คดีจำนวนประชากร ๑ แสนคน แสดงให้เห็นว่าความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศยังคงสูงอยู่และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ที่กระทำผิดทางเพศเหล่านี้ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๒๕ ปี และเป็นผู้ที่มีการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จึงแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้มีการศึกษาค่ามีแนวโน้มที่จะกระทำผิดทางเพศได้มาก ปัญหาทางเพศอีกเรื่องหนึ่งก็คือประชาชนป่วยเป็นกามโรคกันมาก จากรายงานกรมอนามัย พ.ศ. ๒๕๑๔^๒ กล่าวถึงอัตราผู้ป่วยเป็นกามโรคแยกตามอาชีพต่าง ๆ ในปี ๒๕๑๓ มีผู้ป่วยทั้งหมดเป็นชาย ๕๔,๑๕๖ คน หญิง ๘๗,๘๗๘ คน รวม ๑๔๒,๐๓๔ คน ผู้ป่วยมีหลายอาชีพ เช่น ข้าราชการร้อยละ ๑๗.๘๘ นักเรียนนักศึกษาร้อยละ ๑๑.๘๕ (นักเรียนนักศึกษาชายร้อยละ ๑๑.๐๑ และนักเรียนนักศึกษาหญิงร้อยละ ๐.๘๘) ต่อมาในปี ๒๕๑๔ มีผู้ป่วย

^๑สภาวิจัยแห่งชาติ, รายงานการวิจัยเรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศ พ.ศ. ๒๕๐๕, (พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี), พ.ศ. ๒๕๐๕, หน้า ๘๐.

^๒กรมอนามัย รายงานประจำปี ๒๕๑๔, (พระนคร : โรงพิมพ์สหกรณ์ชายส่งแห่งประเทศไทย), พ.ศ. ๒๕๑๔, หน้า ๒๘๘.

ทั้งหมดเป็นชาย ๑๑๓,๐๖๔ คน หญิง ๔๔,๓๓๓ คน รวม ๑๕๗,๔๓๗ คน ผู้ป่วยมีหลายอาชีพ เช่น ข้าราชการร้อยละ ๑๓.๖๓ นักเรียนนักศึกษาร้อยละ ๑๓.๒๓ (นักเรียนนักศึกษาชายร้อยละ ๑๒.๑๔ นักเรียนนักศึกษาหญิงร้อยละ ๑.๐๙) จากสถิตินี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยกามโรคมีทุกอาชีพทั้งชายและหญิง และที่สำคัญก็คือ มีนักเรียนป่วยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

ปัญหาทางเพศและเพศศึกษาเหล่านี้มิได้จำกัดอยู่แต่ในเมืองหลวงของประเทศเท่านั้น เชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดใหญ่เป็นที่สองรองจากนครหลวงกรุงเทพฯ ก็มีปัญหาดังกล่าว ทางภาคเหนือได้มีผู้กระทำการความผิดฐานล่อลวงผู้เยาว์ร้อยละ ๕๐.๐๓ เมื่อเปรียบเทียบความผิดคดีอื่น ๆ จากรายงานของหน่วยควบคุมกามโรคเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ มีผู้ป่วยทั้งหมดเป็นชาย ๖,๒๙๙ ราย เป็นหญิง ๒,๓๑๔ ราย รวม ๘,๖๑๓ ราย ผู้ป่วยมีหลายอาชีพ เช่น ข้าราชการร้อยละ ๑๘.๒๕ นักเรียนนักศึกษาร้อยละ ๑๘.๑๓ (นักเรียนนักศึกษาชายร้อยละ ๑๘.๑๑ นักเรียนนักศึกษาหญิงร้อยละ ๐.๐๒) ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ มีผู้ป่วยทั้งหมดเป็นชาย ๖,๘๖๖ ราย เป็นหญิง ๒,๒๑๒ ราย รวม ๙,๐๗๘ ราย ผู้ป่วยมีหลายอาชีพ เช่น ข้าราชการร้อยละ ๑๘.๐๘ นักเรียนนักศึกษาร้อยละ ๒๑.๖๙ (นักเรียนนักศึกษาชายร้อยละ ๒๑.๖๓ นักเรียนนักศึกษาหญิงร้อยละ ๐.๐๓) ยิ่งกว่านั้นเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ทางหน่วยโคตรตรวจนักเรียนนักศึกษาทั้งชาย-หญิงกว่าหมื่นคน ปรากฏว่านักเรียนนักศึกษาชายมีเชื้อกามโรคสูงถึงร้อยละ ๓๐ นักเรียนนักศึกษาหญิงมีเชื้อกามโรคร้อยละ ๒ ปัญหาเหล่านี้ต้องการแก้ไขโดยรีบด่วน และต้องการความร่วมมือจากหลายฝ่ายเพื่อจะช่วยกันแก้ไข แต่มีวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ก็คือ การให้เพศศึกษาแก่นักเรียนและประชาชนโดยทั่วไป

^๑ สภาวิจัยแห่งชาติ, เรื่องเดิม, หน้า ๘๕.

^๒ หน่วยควบคุมกามโรคเชียงใหม่, "รายงานผู้ป่วยกามโรคปี พ.ศ. ๒๕๑๓-๒๕๑๔",

ในเรื่องการแก้ไขปัญหาคาการกระทำคามผิดทางเพศและปัญหาการป่วยเป็นกามโรค ให้โดยผลคินั้นควรจะต้องจัดให้มีการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน จากสภาวิจัยแห่งชาติ^๕ ได้รายงานวิธีแก้ไขเรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยให้โรงเรียนจัดสอนเพศศึกษา เพื่อให้เยาวชนสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับวัยของตนและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ในรู้จักปฏิบัติตนในสังคมและรู้จักแก้ไขปัญหาคาทางเพศซึ่งตนเองเผชิญอยู่ได้ ในการเริ่มสอนเพศศึกษาในโรงเรียนนั้น จากหนังสือการสอนสุขศึกษา^๖ ได้เสนอแนะว่า ควรสอนเพศศึกษาตั้งแต่เด็กเริ่มเข้ามาเรียนในชั้นอนุบาล ตลอดจนกระทั่งจบชั้น ม.ศ. ๓ หรือ ม.ศ. ๕ เพื่อให้เด็กได้รับความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการเตรียมให้เด็กให้มีความรู้พร้อมที่จะเผชิญปัญหาทางเพศในทุก ๆ เรื่อง Kilander^๗ ก็ได้สนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในชั้นประถมศึกษาควย เหตุคุดคั้งนี้

๑. แม้ว่าเพศศึกษาจะไม่ได้เป็นปัญหาของ เด็กในวันนี้เท่ากับ เด็กในวันที่จะเติบโตต่อไปจากนี้ก็ตาม แต่จากหลักการในการจัดหลักสูตร เรื่อง เพศศึกษาข้อหนึ่งก็คือ เตรียมตัวเด็กไว้สำหรับเหตุการณ์ที่จะพบในกายภาคหนา

๒. บางครั้งเด็กอาจจะได้รับความรู้เรื่องเพศต่าง ๆ ซึ่งมีแนวความคิดหรือมีทัศนคติที่ผิด ซึ่งได้มาจากแหล่งความรู้ที่ไม่น่าพอใจ

๓. เด็กในวัยนี้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้เรื่องเพศได้อย่างเป็นเรื่องธรรมดา

^๕ สภาวิจัยแห่งชาติ, เรื่องเกม, หน้า ๘๖.

^๖ สุชาติ โสมประยูร, การสอนสุขศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๔), หน้า ๗๕.

^๗ Kilander, H. Frederick, Sex Education in the School. (London: Macmillan, 1970) , p. 51.

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ คณะอนุกรรมการอภิมวฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก
สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแพทย์
และการศึกษา ๑๐ ท่านด้วยกัน ได้เสนอรายงานชิ้นต้นชื่อ "แนวสอนเพศศึกษา" ได้เสนอ
แนะวิธีดำเนินการสอนเพศศึกษาในแต่ละระดับ ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นเตรียมอุดมศึกษา
หรือชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

- ๑. การจัดโรงเรียน
- ๒. การอบรมนักเรียน
- ๓. การสอนของครู

แต่ด้วยปัญหาและอุปสรรคหลายประการประกอบกัน จึงทำให้โรงเรียนต่าง ๆ
ทั้งในระดับอนุบาล ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ไม่ได้ใช้แนวการสอนเพศศึกษาดังนี้ ใน
ปัจจุบันได้มีการกล่าวถึงเรื่องที่จะสอนเพศศึกษาในโรงเรียนกันมาก จากวารสาร รามาธิบดี
โลกกล่าวถึงการอภิปรายของนายแพทย์หลายท่านเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
ทุกท่านมีความเห็นว่าควรที่จะสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เพื่อเตรียมเด็กให้มีความรู้ที่จะต้อง
ไปเผชิญปัญหาเรื่องเพศและจะได้แก้ไขได้ถูกต้อง นอกจากนี้เพศศึกษายังจะช่วยแก้ปัญหา
เรื่องลูกไม่มีพ่อ ปัญหาการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน และปัญหา
พฤติกรรมทางเพศอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่รังเกียจหรือเป็นที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมไทย ดังนั้น
จึงน่าจะสรุปได้ว่า ถึงเวลาแล้วที่เราควรที่จะสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้เด็กทุก
เพศทุกวัยได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างถูกต้อง ทำให้เด็กมีความเข้าใจและมี
ทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและรู้จักควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้อยู่ในกรอบที่สังคมไทยยอมรับ

คณะอนุกรรมการ สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ,
แนวสอนเพศศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์ไทยเซမ် ๒๕๐๑) หน้า ค.

นิตยา เพ็ญไทย "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน" วารสารรามาชิดดี, ๗
(กุมภาพันธ์, ๒๕๑๕), ๑๓

ช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการจะช่วยให้เด็ก ๆ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า เชียงใหม่เป็นจังหวัดใหญ่และมีประชาชนหนาแน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเทศบาล จึงมีปัญหาทางเพศในเรื่องต่าง ๆ เช่น ปัญหาการกระทำผิดทางเพศ ปัญหาการมโรค และปัญหาพฤติกรรมทางเพศอื่น ๆ มาก การที่จะแก้ปัญหเหล่านี้ได้วิธีหนึ่งที่จะใช้โดยผล คือการจักสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อที่จะเตรียมเด็กให้มีความรู้พร้อมที่จะเผชิญปัญหาทางด้านเพศ และสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น แต่การที่จะจักสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานั้น ก็ควรจะไคคำนึงถึงครูผู้สอนควยว่าเขามีความรู้สึกรักนึกคิอย่างไรต่อการสอนเพศศึกษา เพราะในระบบการศึกษาของประเทศครูเป็นบุคคลสำคัญมากในการเรียนการสอน ดังนั้นจึงน่าจะมีการสำรวจความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสอนเพศศึกษากันเสียก่อนว่า บรรดาครูทั้งหลายที่กำลังสอนและอบรมเด็กอยู่มีความคิดเห็นในการสอนเพศศึกษาเป็นอย่างไร โดยเฉพาะครูที่สอนระดับประถมศึกษาในเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่ ซึ่งเด็กในโรงเรียนเหล่านี้จะต้องไปเผชิญปัญหาทางเพศทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะสำรวจ "ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" โดยจะสำรวจความคิดเห็นจากครูประถมศึกษา ที่สอนอยู่ในโรงเรียนเทศบาลและโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาในเขตอำเภอเมือง ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลนคร เชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่ เพื่อที่จะไคทราบความคิดเห็นของครูเหล่านี้ และอาจจะนำเอาผลของการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจักหลักสูตรและวิธีดำเนินการ เรียนการสอนสำหรับเพศศึกษาให้แก่เด็กประถมศึกษาต่อไปในอนาคต

จุดประสงค์ของการค้นคว้าและวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาและ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ในโรงเรียนเทศบาลนคร เชียงใหม่ และครูในโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาภายในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยจะศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นดังต่อไปนี้คือ

๑. ศึกษาความคิด เห็นของครูทั้งหมดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
๒. ศึกษาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงโดยส่วนรวม
๓. ศึกษาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีระดับความรู้ต่างกัน
๔. ศึกษาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการ เป็นครูต่างกัน
๕. ศึกษาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูสังกัดเทศบาลนคร เชียงใหม่ กับครูสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมืองเชียงใหม่

สมมติฐานของการค้นคว้าและวิจัย

๑. พฤติกรรมทางเพศที่ปฏิบัติกันอยู่ในท้องถิ่นและ เรื่องราวเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาย่อมทำให้ครูเกิดทัศนคติต่าง ๆ ต่อการให้การอบรมแก่เด็ก
๒. เพศระดับความรู้และประสบการณ์ของครู รวมทั้งประเภทของโรงเรียนที่ครูทำการสอนอยู่ ย่อมเป็นองค์ประกอบที่ทำให้ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการสอนเพศศึกษา

ขอบเขตของการค้นคว้าและวิจัย

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูทุกคนที่สอนวิชาต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งครูประจำชั้น ครูประจำวิชา และครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาของเทศบาลนคร เชียงใหม่ และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนครู ๓๐๕ คน จาก ๑๖ โรงเรียน เป็นครูสังกัดเทศบาลนคร เชียงใหม่ ๑๗๕ คน จาก ๑๒ โรงเรียน และครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ๑๓๐ คน จาก ๔ โรงเรียน
๒. ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ด้วยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ดังนี้คือ

- ๒.๑ ความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา
- ๒.๒ ผู้สอนเพศศึกษา

- ๒.๓ หลักสูตรเพศศึกษา
- ๒.๔ การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
- ๒.๕ วิธีสอนเพศศึกษา
- ๒.๖ อุปกรณ์การสอน
- ๒.๗ ความร่วมมือของชุมชน

ความจำกัของการคนควาและวิจัย

ในการคนควาและวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความปรารถนาที่จะทำการวิจัยให้ได้ผลดีที่สุด แต่ขอบกพรองอาจจะเกิดขึ้นได้โดยสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

๑. การวิจัยครั้งนี้ได้ข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว ฉะนั้นอาจจะไม่สามารถวัดความจริงใจของผู้ตอบได้อย่างสมบูรณ์
๒. ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนเพศศึกษานี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง จึงอาจมีขอบกพรองขึ้นได้บ้าง ดังนั้น สิ่งทีนอกเหนือไปจากที่มีอยู่ในแบบสอบถามดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้ควยไม่ได้
๓. ผู้วิจัยเพิ่งเริ่มทำการวิจัยเรื่องนี้เป็นเรื่องแรก และมีประสบการณ์น้อยในการวิจัย อาจทำให้การวิจัยเรื่องนี้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร
๔. เรื่องเพศศึกษาเป็นกรณีโต้แย้ง คนส่วนมากไม่เข้าใจว่าเพศศึกษาคืออะไร และครูอาจจะไม่เข้าใจแจ่มแจ้งในข้อความของแบบสอบถาม ถึงแม้ว่าจะมีการทดลองใช้แบบสอบถามก่อนแล้วก็ตาม

วิธีดำเนินการคนควาและวิจัย

ผู้วิจัยได้วางแผนที่จะดำเนินการคนควาและวิจัยดังนี้

๑. สํารวจจำนวนโรงเรียนและจำนวนครูที่สอนในโรงเรียนเทศบาลนคร เชียงใหม่ และโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาในเขตจังหวัดเชียงใหม่
๒. เลือกโรงเรียนประถมศึกษาในเขตนครหลวงกรุงเทพธนบุรี ๒ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลวัดสุทัศน์และโรงเรียนเทศบาลวัดเทพศิลา เพื่อใช้ในการทดลองแบบสอบถาม

๓. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับชั่วคราวที่สร้างขึ้นไปลองใช้ทดสอบกับครูเทศบาล
ในโรงเรียนทั้งสองแล้วทำขอมูลมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้น
๔. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดสอบครูตาม
โรงเรียนต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
๕. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามคืนมาเพื่อวิเคราะห์ขอมูลต่าง ๆ โดยศึกษา
การอยละและใช้วิธีสถิติ z-test
๖. ผู้วิจัยนำขอมูลทางสถิติเหล่านั้นมาวิเคราะห์เพื่ออภิปรายผลและเสนอแนะ
ต่อไป

คำจำกัดความ

ความรู้เรื่องเพศ (Sex Information) Lester A. Kirkendall,¹⁰
ได้อธิบายไว้ว่า เรื่องเพศมีความหมายกว้างขวางมาก ซึ่งไม่สามารถจะให้คำอธิบายอย่าง
สั้น ๆ ได้ แต่พอจะให้คำอธิบายโดยแยกออกเป็นข้อต่าง ๆ ได้ ๕ ข้อด้วยกัน คือ

๑. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเราเกิดการกระทำและมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ
๒. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าอันสำคัญยิ่งที่ทำให้ทั้งชายและหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน
๓. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่กำหนดคยบทบาท กิริยาท่าทาง การดำรงชีวิต และรวมทั้งทำให้ชายและหญิงมีความแตกต่างกัน
๔. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของร่างกายและจิตใจ
๕. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิต (Generation) คนหนึ่งไปยังช่วงชีวิต (Generation) อีกคนหนึ่งโดยขบวนการสืบพันธุ์

¹⁰Kirkendall, Lester A., Understanding Sex, (Guidance Series Booklets 145, Science Research Associates, Inc., 1960), p. 8.

ลักษณะของความรู้เรื่องเพศ (Nature of Sex Information) จาก
หนังสือการสอนสุขศึกษา^{๑๑} ความรู้เรื่องเพศควรจะต้องประกอบด้วย

๑. ลักษณะทางชีววิทยา (Biological aspect)
๒. ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect)
๓. ลักษณะทางสุขวิทยา (Hygienic aspect)
๔. ลักษณะทางสังคมวิทยา (Sociological aspect)

เพศศาสตร์ (Sexology) จากพจนานุกรมการศึกษาของ Good Carter¹²
ได้อธิบายไว้ว่า เพศศาสตร์คือ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ซึ่งกล่าว
ถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ในเรื่องระบบสืบพันธุ์โดยเฉพาะ

เพศศึกษา (Sex Education) Kilander, H.F.¹³ ได้ให้ความหมาย
ของเพศศึกษาไว้ว่า เพศศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อความ เป็นอยู่อันดีของชีวิต ให้คนแต่ละ
เพศแต่ละวัยมีความรู้ มีความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่ง
มีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งการปฏิบัติตนหรือความ
ประพฤติต่าง ๆ กว

สุขภาพ (Health) ในพจนานุกรม^{๑๒} ของธรรมนูญองค์การอนามัยโลก¹⁴
ได้กล่าวไว้ว่าสุขภาพคือ ภาวะแห่งความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจรวมทั้งการดำรงชีวิต
อยู่ในสังคมด้วยดี ไม่ใช่แต่เพียงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือทุพพลภาพเท่านั้น

^{๑๑}สุชาติ โสมประยูร, "เรื่องเดิม", หน้า ๓๕.

¹²Good Carter, Dictionary of Education, (2nd Edition, Mc Graw-Hill Book Company, Inc., 1959), p. 213.

¹³Kilander, H.F., op.cit, p. 22.

¹⁴Constitution Number 1 of World Health Organization.

สุขวิทยา (Hygiene) Dr. C.E. Turner¹⁵ ได้กล่าวไว้ว่าสุขวิทยาคือ
วิทยาศาสตร์แขนงหนึ่งซึ่งว่าด้วยการรักษาสุขภาพและส่งเสริมสุขภาพให้ดียิ่งขึ้น ลักษณะของ
เนื้อหาในวิชาสุขวิทยาเป็นเรื่องผสมกันระหว่าง เรื่องค่านการแพทย์ การสาธารณสุข
วิทยาศาสตร์การแพทย์และสังคมวิทยา

โรงเรียนประถมศึกษา คือ โรงเรียนประถมศึกษาของเทศบาลนคร เชียงใหม่
และโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาในเขตจังหวัดเชียงใหม่

- โรงเรียนประถมศึกษาตอนต้นคือ โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยมีทั้งนักเรียนชายและหญิง
- โรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายคือ โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โดยมีทั้งนักเรียนชายและหญิง
- โรงเรียนประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย คือ โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โดยมีทั้งนักเรียนชายและหญิง

ครูชาย คือครูเพศชายที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งประถมศึกษาตอนต้น
ประถมศึกษาตอนปลาย และโรงเรียนประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลายสังกัดเทศบาลนคร-
เชียงใหม่และสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตจังหวัดเชียงใหม่

ครูหญิง คือครูเพศหญิงที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาทั้งประถมศึกษาตอนต้น
ประถมศึกษาตอนปลาย และโรงเรียนประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลายสังกัดเทศบาลนคร-
เชียงใหม่ และสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตจังหวัดเชียงใหม่

¹⁵Turner, C.E., Planning for Health Education in School,
(London : Longmans, Green Co., Ltd., 1966), p. 12.